

Sygn. akt X Cz 277/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

Wydział X Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Chajęcka

Sędziowie: SO Hanna Nowak (spr.)

SO Małgorzata Koźmińska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko R. K.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 11 października 2013 r. o oddaleniu wniosku pozwanego o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 10 czerwca 2013 roku

postanawia

1. **oddalić zażalenie;**
2. **nie obciążać pozwanego kosztami postępowania za II instancję .**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego R. K. o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 10 czerwca 2013 roku. Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany nie uprawdopodobnił, że wydany w sprawie wyrok zaoczny nie był zasadny tym samym nie spełnił przesłanki przewidzianej w przepisie art. 346 § 1 k.p.c., mogącej skutkować zawieszeniem rygoru natychmiastowej wykonalności.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem pozwany. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 346 § 1 k.p.c. w zw. z art. 243 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że przedstawione przez pozwanego okoliczności nie mogą wywołać wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego, albowiem nie zostały one uprawdopodobnione.

Mając powyższe na uwadze pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego wyrokowi zaocznemu. Wniósł ponadto o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego udzielonego z urzędu.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Orzeczenie Sądu Rejonowego jest prawidłowe, wobec czego zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazał w uzasadnieniu swego orzeczenia Sąd Rejonowy, zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanemu wyrokowi zaocznemu jest możliwe wówczas, gdy niestawiennictwo pozwanego na rozprawę było nie zawinione, a przedstawione w sprzeciwie okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego (art. 346 § 1 k.p.c.). Obie te przesłanki muszą zostać spełnione kumulatywnie a w przypadku ich zaistnienia wniosek pozwanego musi zostać uwzględniony. Zgodzić należy się z Sądem I instancji, że w niniejszej sprawie nie istniały podstawy do zawieszenia nadanego wyrokowi zaocznemu rygoru natychmiastowej wykonalności.

Jak prawidłowo zauważył Sąd Rejonowy pozwany wykazał, że jego nieobecność na rozprawie była przez niego niezawiniona (z uwagi na hospitalizację w dniach od 28.05. 2013 r. do 13.06.2013 r.) na dowód czego przedłożył kartę informacyjną leczenia szpitalnego (k. 69-70), to jednak nie uprawdopodobnił drugiej z przesłanek o której mowa w art. 346 § 1 k.p.c. a mianowicie, że przedstawione w sprzeciwie okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego.

W kontekście powyższego zważyć należy, że w niniejszej sprawie pozwany nie wykazał czy jego choroba i związana z nią hospitalizacja czynią go faktycznie całkowicie i trwale niezdolnym do podjęcia pracy zarobkowej. Wprost przeciwnie

z pisma komornika sądowego z dnia 10 października 2013 r. dołączonego do odpowiedzi na zażalenie wynika, że R. K. pozostaje na utrzymaniu żony u której pracuje bezpłatnie. Stąd uznać należy, że jego stan zdrowia nie uniemożliwia mu podjęcia zatrudnienia choćby w ograniczonym zakresie. Ponadto podkreślić należy, że oprócz karty informacyjnej z leczenia szpitalnego pozwany nie przedłożył żadnej innej dokumentacji medycznej potwierdzającej jego faktyczny stan zdrowia. Podobnie samo twierdzenie pozwanego, że kontynuuje leczenie również nie może stanowić okoliczności uzasadniającej jego wniosek. W tym miejscu wskazać należy bowiem, że uprawdopodobnienie nie może się ograniczać li tylko do gołosłownych twierdzeń, konieczne jest wykazanie środków uprawdopodobniających fakty, czego w niniejszej sprawie nie uczyniono. Powoływane przez pozwanego w sprzeciwie na problemy wychowawcze jakie sprawia powódka same w sobie także nie mogą prowadzić do uznania, że po stronie pozwanego nie istnieje obowiązek alimentacyjny, na co zresztą słusznie zwrócił uwagę Sąd pierwszej instancji.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy uznał, że pozwany nie uprawdopodobnił, że wyrok zaoczny nie jest zasadny, wobec czego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd z uwagi na sytuację materialną pozwanego oraz ciężący na nim obowiązek alimentacyjny względem powódki odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami postępowania przez Sądem II instancji.